

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2008. évi február hó 26. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság a vesztegetés vétsége és más bűncselekmény miatt **a vádlott és 2 társa** ellen indult büntetőügyben a Somogy Megyei Bíróság B.120/2007/20. számú ítéletét az alábbiak szerint változtatja meg:

- a III.rendű vádlott vonatkozásában mellőzi a visszaesői minőségre történő utalást;
- a börtönbüntetés tartamát I.rendű és III.rendű vádlottak tekintetében 1-1 (egy-egy) évre, míg a II.rendű vádlott tekintetében 10 (tíz) hónapra, a szabadságvesztés felfüggesztésének próbaidejét a III.rendű vádlottat érintően 3 (három) évre súlyosbítja;
- a Somogy Megyei Rendőr-főkapitányság számlájára befizetett 90.000 (kilencvenezer) forint tekintetében, illetve az I.rendű vádlottat érintően további 150.000 (egyszázötvenezer) forintra vagyonekobszt rendel el;
- a Bny.137/2007. tételszám alatt nyilvántartott egy darab Maxell 60 perces audiokazetta megsemmisítésére vonatkozó rendelkezést mellőzi, és azt az iratok mellékleteként rendeli kezelni;

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

A Somogy Megyei Bíróság a 2007. évi szeptember hó 11. napján kelt B.120/2007/20. számú ítéletével az I.rendű vádlottat vesztegetés vétsége és

felbujtóként elkövetett lopás büntette, a II.rendű vádlottat pedig vesztegetés vétsége és társtettesként elkövetett lopás büntette miatt 6-6 hónap - végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett - börtönre, míg a III.rendű vádlottat bűnsegédként elkövetett vesztegetés vétsége és társtettesként megvalósított lopás büntette miatt, mint visszaesőt 4 hónap - végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett - börtönre ítélte.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész - mindhárom vádlott terhére - a szabadságvesztés és a próbaidő hosszabb tartamban történő megállapítása végett, míg az I.rendű vádlott és védője felmentésért, a II.rendű vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés céljából, míg a III.rendű vádlott és védője felmentés érdekében jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában, illetve a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján az ügyészi fellebbezést azzal tartotta fenn, hogy a III.rendű vádlott terhére megállapított közélet tisztasága elleni bűncselekménynek eltérő, tetteskénti minősítésére tett indítványt.

A másodfokú bíróság a jogorvoslatokkal megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek során az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontjára - az iratok tartalma alapján az alábbiak szerint helyesbítette:

- a III.rendű vádlottat az Ajkai Városi Bíróság a 2003. évi november hó 4. napján jogerőre emelkedett B.167/2003/14. számú ítéletével önbíráskodás büntetnének kísérlete miatt helyesen 10 hó - *végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett* - börtönre ítélte (6. sorszám alatti irat).
- az I.rendű vádlott - a 3. oldal 7. bekezdésében megfogalmazottakkal összefüggésben - helyesen a II.rendű vádlottal egyezett meg, a III.rendű vádlott ez utóbbtól szerzett tudomást arról, hogy milyen módon fognak a pulykákhoz hozzájutni (a III.rendű vádlott vallomása - nyomozati iratok 361-365. oldal).

E helyesbítésekkel a tényállás mentessé vált a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól: az kellő mértékben felderített, iratellenes megállapítást vagy téves ténybeli következtetést nem tartalmaz.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le, az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges adatokat maradéktalanul beszerezte. Számot adott a feltárt bizonyítékok tartalmi hitelességéről, bizonyító erejéről, végső soron arról, hogy azokat milyen okokból fogadta, vagy vetette el. Indokolása logikus, az megfelel az észszerűség és az általános élettapasztalat követelményeinek is.

A védők nyilvános ülésen kifejtett érveire tekintettel a másodfokú bíróság az alábbiak kiemelését mégis szükségesnek tartja:

A pusztaberényi pulykatelepről élőállatokat eltulajdonító II.rendű és III.rendű vádlottakat tetten érték: mozgásukat, tevékenységüket mindvégig figyelemmel kísérték. Így került sor az igazoltatásukra, majd a-..... forgalmi rendszámú gépkocsiba zsúfolt 102 darab pulyka lefoglalására is.

Mindez kevéssel éjfél után történt, a rendőri ellenőrzést F.....település külterületén, az M7-es autópálya felhajtójánál 2 óra 5 perckor foganatosították. Már önmagában ez bűncselekmény elkövetésére utalt, ugyanis teljességgel életszerűtlen lenne annak még pusztá feltételezése is, hogy a szóban forgó időpontban legális üzleti megállapodás zajlott volna le. Különösen annak ismeretében, hogy a tehergépkocsi érkezése előtt a telephelyen a villanyvilágítást kikapcsolták, ekként az állatokat éjszakai sötétségben válogatták ki, majd pakolták be a Citroën Jumper rakterébe.

Ezen túlmenően döntő jelentőséget kellett tulajdonítani az okiratok hiányának, annak a körülménynek, hogy a II.rendű vádlott nem rendelkezett adásvételi szerződéssel, a készpénz kifizetését igazoló átvételi elismervénnyel, és nem utolsósorban azokkal a hatósági, egészségügyi igazolásokkal sem, amelyek az élőállatok értékesítéséhez, forgalomba hozatalához elengedhetetlenül szükségesek lettek volna.

Semmivel sem magyarázható az a tény, hogy a két részletben átadott „vételár” a vágásra érett pulykák piaci értékének a felét sem érte el, a 612.000 forintra becsült összeg helyett a II.rendű vádlottnak mindössze 240.000 forintot kellett kifizetnie. Azt is megosztva: 150.000 forintot F.....n, a F.....hoz címzett italbolt előtt várakozó I.rendű vádlottnak, míg további 90.000 forintot P.....n, **1.számú tanú** biztonsági őrnek.

Ilyen előzmények után indult meg a büntetőeljárás.

Előállítását követően a III.rendű vádlott feltáró jellegű beismerő vallomást tett. Nem pusztán a pulykák elvételét érintően, hanem arra is kiterjedően, hogy az ügylet megszervezésében és lebonyolításában mások milyen szerepet vállaltak. Így váltak ismertté azok a részletek, amelyekben az I.rendű és a II.rendű vádlottak előzetesen megállapodtak; köztük abban, hogy a telephely őrzésével megbízott munkavállaló kötelezettségszegő magatartását vagyoni előny juttatásával ellentételezik.

Szembetűnő volt az is, hogy a fentebb említett előadás egyes elemei a II.rendű vádlott vallomásával is azonosságot mutattak, noha a szóban forgó személyeket a nyomozó hatóság különböző tagjai hallgatták ki. Befolyásolásukra ugyanakkor semmiféle adat nem merült fel, abban az ügy felderítésével megbízott vizsgálók már az eljárás kezdeti szakaszában sem voltak érdekeltek. Az **1.számú tanú**

közreműködése folytán ugyanis nagyszámú, alapvetően egyező tartalmú bizonyíték állt rendelkezésre: a rakodás közben elhangzott beszélgetést hangkazettára rögzítették, az átadott 90.000 forintot lefoglalták, továbbá az ügygel összefüggésbe hozható tanúk is ellentmondástól mentes, azonos nyilatkozatot tettek.

Az I.rendű vádlott vonatkozásában nem lehetett figyelmen kívül hagyni a telefonos beszélgetéseiről készült kimutatást sem. A rendőri intézkedést megelőzően ugyanis a 30/...-..... kapcsolási számú készülékéről több hívást is forgalmazott:a II.rendű vádlottal hat alkalommal beszélt, míg az **1.számú tanút** nyolcszor hívta. Nagyobbrészt a késő éjszakai órákban, utoljára kevéssel azelőtt, hogy a hazafelé tartó Citroën Jumper típusú gépjárművet F..... határában ellenőrzés alá vonták.

Az informatikai rendszer által tárolt beszélgetések száma és időpontja minden kétséget kizáróan az **1.számú tanú** előadását igazolta, azokban bizonyosan a pulykatelep megközelíthetőségéről, illetve a biztonsági őrnek adott utasításokról eshetett csak szó. Teljességgel kizárt, hogy éjszaka bárki is vagyonőri tanfolyamra jelentkezett volna, az ilyen jellegű hívásokat nyilvánvalóan máskor szokás lebonyolítani.

Mindezeket az elsőfokú bíróság helytállóan ismerte fel. Tényállása tehát megalapozott, az - a Be.352.§ (2) bekezdésében írtak szerint - irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

Az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság helytállóan következtetett az I.rendű, II.rendű és III.rendű vádlottak büntetőjogi felelősségére.

A cselekmények minősítése is megfelel az anyagi büntető jogszabályoknak.

A közélet tisztasága elleni bűncselekményt érintő tényállás rövid lényege szerint a III.rendű vádlott, ismerve a rábízott pénz rendeltetését, vállalkozott annak továbbítására. Szerepe tehát fizikai segítségnyújtásra korlátozódott:a II.rendű vádlott, mint aktív vesztegető kérésére közreműködött a vagyoni előny átadásában. Következésképpen nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor e cselekményét a Btk.21.§ (2) bekezdése szerint bűnsegédként elkövetett, a Btk.254.§ (1) bekezdésében meghatározott vesztegetés vétségeként értékelte.

A büntetőjogi jogkövetkezményeket befolyásoló tényezők feltárása pontatlanul és hiányosan történt meg.

Elmaradt az alkalmazható büntetési tételkeret megállapítása, a Btk.85.§ (1)-(3) bekezdése alapján valamennyi vádlottal szemben 2 hónaptól 4 év 6 hónapig terjedő szabadságvesztés volt kiszabható.

Az elsőfokú bíróság a III.rendű vádlott korábbi büntetésére vonatkozó adatokat tévesen rögzítette. Az Ajkai Városi Bíróság ugyanis a vele szemben kiszabott 10 hó börtönbüntetés végrehajtását - a 2003. évi november hó 4. napján jogerőre emelkedett B.167/2003/14. számú ítéletével - 2 év próbaidőre felfüggesztette, így a jelen ügyben, a Btk.137.§ 14. pontjában írt feltételek hiányában, nyilvánvalóan nem kerülhetett sor visszaesőként történő elmarasztalására.

A súlyosító körülmények köréből mellőzte tehát a másodfokú bíróság a visszaesői minőségre, valamint - más okból - a halmazatra történő utalást. Az aszperáció elvének érvényesülése mellett a bűnhalmazatnak a vádlottak terhére történő figyelembe vétele a kétszeres értékelés büntetőjogi tilalmába ütközik. Ehhez hasonlóan helytelen annak hangsúlyozása, hogy a vesztegetés a közélet tisztasága ellen irányul, ez kizárólag a bűncselekmény jogi tárgya, önállóan súlyosító körülményként nem szerepelhet.

A II.rendű és a III.rendű vádlott két-két kiskorú gyermek tartásáról gondoskodik, ezt a javukra kellett figyelembe venni. Éppúgy, mint a vagyon elleni bűncselekményt érintően az okozott kár lefoglalással történő megtérülését, ez valamennyi vádlott tekintetében enyhítő.

E helyesbítés és kiegészítés mellett az elsőfokú bíróság által alkalmazott jogkövetkezmények, különösen a büntetési tétel alsó határához közelítő tartamú szabadságvesztések eltúlzottan enyhék, azok nem alkalmasak a Btk.37.§-ban megfogalmazott célok eléréséhez. Ezért a másodfokú bíróság a börtönbüntetést az I.rendű és a III.rendű vádlottak tekintetében egy-egy évre, míg a II.rendű vádlott vonatkozásában tíz hónapra súlyosbította.

A III.rendű vádlott volt már büntetve: visszaesőnek nem tekinthető bűnismétlő. Így vele szemben a Btk.89.§ (1) bekezdésén alapuló próbaidő hosszabb tartamban történő megállapítása indokolt, azt a másodfokú bíróság - a Btk.89.§ (3) bekezdésének keretei között - három évben határozta meg.

Az I.rendű vádlott a bűncselekmények elkövetése során, azzal összefüggésben 150.000 forinttal gazdagodott. Így nem lett volna mellőzhető intézkedés alkalmazása, a fentebb megjelölt összegre a Btk.77/B.§ (1) bekezdés a) pontjában írtak szerint vagyonelkobzást kellett elrendelni. A lefoglalt és a Somogy Megyei Rendőr-főkapitányság számlájára befizetett 90.000 forint tekintetében is ugyanezen intézkedésnek van helye, azzal a pontosítással, hogy annak alapja a Btk.77/B.§ (1) bekezdés e) pontja.

A 60 perces Maxell kazetta az iratok mellékleteként kezelendő, ezért a Be.155.§ (8) bekezdése szerinti megsemmisítésére vonatkozó rendelkezést mellőzni kellett.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság - a Be.372.§ (1) bekezdésében írtak szerint - az elsőfokú bíróság ítéletét a fentebb felsorolt részeiben megváltoztatta.

Az egyéb rendelkezéseket pedig, mivel azok törvényesek voltak, a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

P é c s, 2008. február 26.

Dr.Makai Lajos s.k. a tanács elnöke, Dr.Túri Tamás s.k. előadó bíró, Dr.Halász Etelka s.k. bíró

A Somogy Megyei Bíróság B.120/2007/20. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.I.223/2007/7. számú ítélete folytán - az abban írt változtatásokkal - a 2008. évi február hó 26. napján jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajthatóvá vált.

.Makai Lajos s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő